

ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ମାହାନଗର

ଶିଶୁ ଶ୍ରମିକ: ସହିଏ ପଡ଼ୁଛୁ, ସହିଏ ବଡ଼ୁଛୁ !

E ୯୮ ନଭେମ୍ବର ୨୦ ତାରିଖରେ ଜାତିସଂଘର ସାଧାରଣ ବୈଠକରେ ଶିଶୁଙ୍କର
୪ଟି ଅଧିକାର ସଂକ୍ଲାଷ୍ଟରେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହାର ପ୍ରଥମ
ଧାରାରେ କୁହୀଯାଇଛି ଯେ ୧୮ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବୟସକୁ ବ୍ୟକ୍ତିହେତୁ ଶିଶୁ । ଶିଶୁର ଅଧିକାରରେ
ରହିଛି : (୧) ବଂଚିବାର ଅଧିକାର, (୨) ସୁରକ୍ଷା ବା ନିରାପଦାର ଅଧିକାର (୩) ସୁଶିକ୍ଷା
ଅଧିକାର, (୪) ନିଜର ମତବ୍ୟକୁ କରିବାର ଅଧିକାର । ଏହା ଫଳରେ ଶିଶୁଟି ସମସ୍ତ
ଶୋଷଣ, ପଦ୍ଧତି, ଉର୍ଧ୍ଵନା, ତା'ପ୍ରତି ଅସଦବ୍ୟବହାର ଜଣ୍ଯାଦିରୁ ମୁକ୍ତ ପାଇପାରିବ ।
ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ଓ ନିଶ୍ଚିତ ନିରାପଦା ଜାବନ୍ୟାପନ ସହିତ ସୁମ୍ଭୁ ଏବଂ ସବଳ
ଜୀବନ ସହିତ ସଂକଷିତ ପାଇପାରିବ ।

ଶିଶୁର ଏହି ଅଧିକାରକୁ ଆହୁରି ସୁଗମ, ସ୍ଵଳ୍ଳଳ ଓ ପିଛିଳ ପାଇଁ ଆମ ସରକାର ୨୦୧୦ ମସିଥା ଏତ୍ରିଲ ୧୦୧ରୁ ଗ୍ରାମୀନଙ୍କୁ ବାଘଦାମୂଳକ ଶିକ୍ଷାର ବ୍ୟକ୍ତିମୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ଫଳରେ ସେମାନେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଯିବେ । ଶିଶୁ ଶ୍ରମିକ ପ୍ରଥାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବେ । ଏଥୁପାଇଁ ସର୍ବଶିକ୍ଷା ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ଆମ ଦୁଆର ଉତ୍ତା ହୋଇଛନ୍ତି ।

‘ସର୍ବିର୍ଜିଂ ପଡ଼ନ୍ତୁ, ସର୍ବିର୍ଜିଂ କହନ୍ତୁ’ ହେଉଛି ସର୍ବଶିକ୍ଷା ଅଭିଯାନର ମୁଖ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ । ଏହାରମାନେ ଏହି ଯେ ଗ-୧୪ ବର୍ଷ ଶିଶୁମାନେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବେ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଯିବେ; ସେଠି ମାଗଣ୍ୟରେ ୧୪ ବର୍ଷ ଯାଏଁ ପଢ଼ିବେ ଏବଂ ସ୍ଥାନ୍ୟକର ପରିବେଶର ନିରୋଗଭାବେ ବଢ଼ିବେ । ଅର୍ଥାତ୍, ପ୍ରକର୍ଷପରି ଏମାନେ ଶିଶୁମିଳିକ ଭାବେ ଖରିବେ ନାହିଁ । ମୋଟ

ନିଯୋଜିତ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କର୍ମସଂସ୍ଥାନରୁ ଫେରାଇଆଣି ସର୍ବଶିକ୍ଷା ଅଭିଯାନ ଅତିର୍ଭୁତ କରାଯାଉଛି । ସେମାନଙ୍କ ଶାରୀରିକ ଯଥାର୍ଥ ବୃଦ୍ଧି ସାଧନ ପାଇଁ ପୁଣ୍ଡିକର ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇ ଦିଆଯାଉଛି । ଚିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ନେଇ ସ୍ଵତତ୍ତ୍ବ ବିଦ୍ୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଏହାସବେ ଯଦି କୌଣସି ଶିଶୁ ନିଯୋଜନ ଥାଆନ୍ତି ସେଠି ପିତାମାତାଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ଦ୍ଧାଇବାକୁ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଉଛି ଏବଂ ଶିଶୁଶ୍ରମିକ ନିଯୋଜନ କାରୀଙ୍କୁ ଉପସ୍ଥିତ ଦଶ୍ତିଧାନ କରାଯାଉଛି । ସର୍ବଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟକୁମ ଅନୁଯାୟୀ ଅଧୁନା ୨୦୧୪ ବର୍ଷ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଆଣି ଶିକ୍ଷାଦେବବାର

ଉପରେ ଶିଶୁ ଶ୍ରମିକ ପ୍ରଥା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଲ୍ଲେଖନିବେ । ଉଭାମ ନାଗରିକ ଭାବେ ନିଜକୁ ଗଢ଼ିବାକୁ ହେଲେ ପ୍ରଥମେ ନିଜକୁ ଶିକ୍ଷିତ କରାଇବାକୁ ହେବ । ଏମାନଙ୍କୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ଅର୍ଥରେ ଶ୍ରମ ବା ଅର୍ଥନୈତିକ ସମସ୍ୟା ସହିତ ଜାଗିତ ରଖାଯିବ ନାହିଁ ।

ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରମ ମୁକ୍ତ ରଖୁବାପାଇଁ ଶିଶୁ ଶ୍ରମିକ ଆଜନ ରହିଛି । ୧୯୮୭ ଶିଶୁ ଶ୍ରମିକ ଆଜନ ଅନୁସାରେ ୧୩ଟି ବିପଞ୍ଚନକ ସଂସ୍ଥା ଓ ୪୭ଟି ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂସ୍ଥାରେ ୧୪ବର୍ଷରୁ କମ ବୟସର ପିଲାଙ୍କୁ ନିୟମିତ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି । ଏମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଅଛି ଅଟୋ ମୋବାଇଲ୍ ଡ୍ୟୋକ୍ସପ୍, ଗ୍ୟାରେଜ, ଫାରଣ୍ଟ୍‌ରୁଟ୍, ବିଷ୍ଟୋରକ ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରସ୍ତୁତି, ତତ୍ତ୍ଵଶିଳ୍ପ, ଖଣ୍ଡ ଖାଦ୍ୟାନ, ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ବା ଫାଇବର କାରଖାନା ଜତ୍ୟାଦି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକିଳ୍ପା ଭିତରେ ଅଛି ବିଭିନ୍ନ ବା ଅଗରବତୀ ଟିଆରି, ଗାଲିଗା ଭୁଣିବା, ମଣି ଜନିବା, ପଲିସି, ହାଲା ହିଆରି, ତତ୍ତ୍ଵ ପସତି ଓ ଜୀବି ହିଆରି ଲେଖ୍ୟାଦି

ଅନ୍ତର୍ଭୂକୁ । ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାଯୋଜନାରେ ପ୍ରବର୍ତ୍ତତ ସର୍ବଶିକ୍ଷା ଅଭିଯାନ ଶିଶୁମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷରତା ହାର ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ସହାୟକ ହେଉଛି । ଶିଶୁ ଶ୍ରୀମିଳଙ୍କ ହାର ହ୍ରାସ କରିବାରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ମାନଙ୍କରେ ମାଗଣୀ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ମାଗଣୀ ଶିକ୍ଷା ଓ ପୋକାକ ତଥା ସାଇକେଲ ଲାଭ୍ୟାଦି ସହାୟତା ବେଶ ଉଚ୍ଚଶ୍ରୀ ସୃଷ୍ଟି କରିଛି । ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଶିଶୁଟିଏ ଶିକ୍ଷା ବିନିମୟରେ ଶ୍ରମ କରି ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନ କରୁଛି, ସେତ ଅଣ କୁଶଳୀ ହୋଇ ରହୁଛି, ଅପରାନ୍ତ ବିପଞ୍ଜନକ ଓ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିଯୋଜନ ହେତୁ ବେଳେବେଳେ ମୃତ୍ୟୁ ମୁଖରେ ପଡ଼ୁଛି ଅଥବା ଦୂର୍ଘଟଣା କାରଣରୁ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ପଞ୍ଜୁ ଅଥବା ବିକଳାଙ୍ଗ ସାଜି ବେକାର ହୋଇ ଭିକାରୀ ଜୀବନ ଯାପନ କରୁଛି । ଏଥରୁ ନିବୃତ୍ତି ରଖୁ ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ ଭାବରେ ଗଢ଼ିବାରେ ଏବେକାର ସରକାର ଶିକ୍ଷା, ସାସ୍କ୍ରିପ୍ତ ନିରାପଦା ଏବଂ ପୁଷ୍ଟିବାଧନ ଆଜି ସୁବିଧା ଓ ସମ୍ମେଲନ ଯୋଗାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି ।

ଶିଶୁ ଶ୍ରମିକ ପ୍ରଥା ଉଚ୍ଛେଦପାଇଁ ବ୍ୟବସ୍ଥାମାନ ଏବେ ଗୁହଣ କରାଯାଉଛି । ମେଥିମାର୍କ୍ ଶିକ୍ଷା କ୍ଷାରମେଣ୍ଡ ମୋଟାହାତ୍ତ ମିଶନ୍ ମାମ୍ୟ ଓ ମାନାମକଳ

ସେଥିପାଇ ଶକ୍ତା, ଷାଇପେଣ୍ଟ, ପ୍ରୋସାହନ, ପ୍ରେରଣା, ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଓ ଧନ୍ୟାମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକୁମକୁ ହାତକୁ ନିଆଯାଇଛି । ଜାତୀୟ ଶିଶୁ ଶ୍ରମିକ ପ୍ରକଷ ଅନୁଯାୟୀ

() ()

ବ୍ୟକ୍ତି ଦୂରାନ୍ତି କରାଯାଉଛି ।
ଏସବୁ ସବୁ ଭାରତରେ ଡିଶାରେ ଶିଶୁ ଶ୍ରମିକ ସଂଖ୍ୟା ସର୍ବାଧୁକ । ୨୦୦୩ର
ଏକ ସର୍ବେକ୍ଷଣରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ସେତେବେଳେ ଗଞ୍ଜାମରେ ଏହାଥୁଲା
୭୫,୮୭୮ କେବଳ । ତା'ଠଳକୁ ଥିଲା ମଧ୍ୟରଭଞ୍ଚ ୩୦,୪୯୪ ଶିଶୁଶ୍ରମିକ ।
ଏହି କୁମରେ ଏବେବି ସୁନ୍ଦରଗଢ଼, କଟକ, ସମ୍ବଲପୁର, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଭଦ୍ରକ,
ଆନନ୍ଦନଗଳ... ଇତ୍ୟାଦି ଅଛନ୍ତି ।

A photograph of a young Indian girl, likely a child laborer, working in a brick kiln. She is wearing a patterned headscarf and a light-colored, short-sleeved shirt. She is sitting on the ground, surrounded by red soil and debris, and is using a wooden mold to shape a large, wet clay mass into a brick. The background shows more of the kiln site with other workers and equipment.

ଶିଶୁଶ୍ରୀମିଳ ପ୍ରଥା ଲୋପପାଇଁ ଖାଲି ଆଜନ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଏଥୁପାଇଁ
ସଚେତନତା ସୃଦ୍ଧିବରକାର ଏବଂ ସର୍ବଶିକ୍ଷା ଅର୍ଥିଯାନର ବାଣ୍ଶବ ରୂପରେଖ ପାଇଁ
ଆନ୍ଦ୍ରରିକ ପରେଷ୍ଠ ଦରକାର । ଏ ଦାତିତ ମୋର, ଆପଣଙ୍କର ଏବଂ ସର୍ବିଜ୍ଞର ।

ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଶିଶୁରୁ ଏ ଜାତିର ଭବିଷ୍ୟତ ଏବଂ କର୍ଣ୍ଣଧାର । ତାକୁ ଠିକ୍
ପାଇଁ ଗୁଡ଼ ଦୋଷ ପାଇଁ ଆମେ ।

ଭାବରେ ଗଡ଼ ତୋଳିବା ଦାସ୍ତତ୍ତ୍ଵ ଆମର ।

ରେମୁଣା ସମ୍ବାଦ ସାହିତ୍ୟ ଘର ପକ୍ଷରୁ ସ୍ଥାଭିମାନ ଦିବସ ଗଣକବି ଦୈଷ୍ଠବ ପାଣିଙ୍କୁ
ଶ୍ରାନ୍ତ ଦିବସ ପାଲିତ

ଭୁବନେଶ୍ୱର (ପିଏନ୍): ବୈଶାଖ ଅମାବାସ୍ୟା ତିଥିରେ କାଳକଟୀ ସ୍ରସ୍ତା, ଗଣ ହୃଦୟର କବି ଗଣକବି ବୈଷବ ପାଣିଙ୍କ ଶ୍ରାବ ଦିବସ ଅବସରରେ ଉଚ୍ଚଲ ସମ୍ମିଳନା ପକ୍ଷରୁ ବରପୁଞ୍ଜ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତରେ ମାଲ୍ୟାର୍ଥି କାରାଯାଇ ଶ୍ରୀରାଜଙ୍କି ଜ୍ଞାପନ କରାଯାଇଛି । ମାଲ୍ୟାର୍ଥି କାର୍ଯ୍ୟକୁମରେ ଉଚ୍ଚଲ ସମ୍ମିଳନୀ ମଞ୍ଜେଶ୍ୱର ଶିଖାଳ୍ମଳ ଶାଖା ସଭାପତି ଅଠିରକ୍ତା ଦିଲ୍ଲୀପ ଦାଶଶାହୀ ସଭାପତିତ୍ଵ କରିଥିଲେ । ଗଣକବି ବୈଷବ ପାଣିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ସଂଗ୍ରହାଳୟ କରାଯାଇ କଳିଜୟା ସ୍ରସ୍ତାଙ୍କର ସମସ୍ତ ସାମଗ୍ର୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବେ ରଖଣାବେଶଣ କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଅବସରରେ ସରକାରଙ୍କୁ ଅନୁମୋଦେ କରାଯାଇଥିଲା । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉପ-ସାଭାପତି ଶିଳ୍ପ ଗନ୍ଧ ମହାନ୍ତି, ସମ୍ବାଦକ ବାସନା ହ୍ରୀପାଠୀ, ବରିଷ୍ଷ ସଦସ୍ୟ ପ୍ରସନ୍ନ ରଥ, ଶରତ କନ୍ତ୍ର ସାହୁ ଓ ମହେଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାଳଙ୍କ ସହିତ ଅକ୍ଷୟ ଜେୟୀ, ଗୋପାମୋହନ ପଟ୍ଟନାୟକ, ସମରଂଜନ ମହାନ୍ତି, ରାମଚନ୍ଦ୍ର ସାମଲ ଓ ପ୍ରକାଶ ସାମଲ ପ୍ରମାଣ ବହୁ ସଦସ୍ୟ ବରପୁଞ୍ଜ ଗୁଣଗାନ କରି ଶ୍ରୀରାଜଙ୍କି ଜ୍ଞାପନ କରିଥିଲେ ।

ଅଳିଆଗଦାରେ ତରକାରୀ ଆଇନ

‘ମର୍ଯ୍ୟ ମଣ୍ଡଳେ ଦେହ ବହି...’

A portrait of a woman with a red bindi on her forehead, wearing a yellow sari with blue borders. She is looking slightly to the right. The background is dark.

କରୁଥୁବା, ଜୀବନ ଯନ୍ତ୍ରଣାରେ
ବେଦନାବିନ୍ଦ ହୋଇ ପରପାଇଁ ସୁଖର ହସ ବାଶୁଥୁବା
ଜଣେ ସେହିପରି ଅବିସ୍ମରଣାୟ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଥିଲେ ଏହି
ପରୋପକାରୀ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମାଜ ସେବିକା ସ୍ଵର୍ଗତାଙ୍କ ରୁକ୍ଷଣୀ
ଦେବୀ । ତାଙ୍କ ଜୀବନଟା ଥୁଲା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ
ପ୍ରେରଣାର ଉତ୍ସ । ଏକ ବଡ଼ ଯୋଥୀ ପରିବାରରେ ଜନ୍ମ
ହୋଇ ଦାର୍ଢିତ୍ୱ ନିର୍ବାହ କରି ଗରିବ, ଅନାଥ, ଅସହାୟ
ଦିଅ ଓ ମହିଳା ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ଶେଷ
ନିଷ୍ଠା ହିଁ କାହୁଥୁଲା । ସେ ଥିଲେ ମୋ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମାଜ
ସେବାର ଉତ୍ସ ରୁକ୍ଷଣୀ ମାଆ । ପିଲାବେଳର ସୃତି
ମନେପଡ଼ିଗଲା ବେଳେ ଭାବେ ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀକରଣନାଥଙ୍କ
ତତ୍ତ୍ଵଜ୍ଞାନ ଯାହା ଥୁଲା ସବୁବେଳେ ପ୍ରେରଣା, ସମାଜ ସେବା
ହିଁ ବଡ଼ ଉତ୍ସ । ନିଜ ଜୀବନରେ ସେ କେବେ ନିଜର
ଭାରତୀୟ ସଂକୁଳି ଓ ଧର୍ମରେ ନାରାକୁ ଆବହମନ କାଳରୁ
ପୁରୁଷର ଏକ ଓ ଅବିଜ୍ଞିତ ଅଙ୍ଗରୂପେ ସାକାର କରାଯାଇଛି ।
ପଡ଼ା ବିନା ପତିର କୌଣସି ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ, ଯଜ୍ଞାଦି କର୍ମ ସପଳକ
ହୁଏନା । ତେଣୁ ତୈରଗାୟ ପୁରାଣରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି -
'ଅୟଜ୍ଞୋ ବା ଏଷ ପୋ ପର୍ବାକ୍ଷ ।' ଅର୍ଥାତ୍ ଯିଏ ଅପରାକ,
ତାର ଯଜ୍ଞପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏନା । ପଢା ବିନା ଯଜ୍ଞ ଅସମ୍ବବ ବା
ଅପୂର୍ଣ୍ଣ ରହେ । ନାରା ସର୍ବଦା କଲ୍ୟାଣକାରୀ । ସେ ପୂଜ୍ୟୀ
ବୃଦ୍ଧର ଦୀପ୍ତି । ନାରା ଧର୍ମକାର୍ଯ୍ୟର ସହାୟିକା ଅଗନ୍ତି
କହୁଯାଏ - ଦାରାଧନ ସ୍ଥା ସ୍ଵର୍ଗ... ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵର୍ଗ ସ୍ଵାର
ଅଧିନ ଥିଗେ । ମନୁ ସଂହିତାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି - 'ଯତ୍ତ
ନାର୍ଯ୍ୟବସ୍ଥ ପୂଜ୍ୟତେ ରମଣେ ତତ୍ତ୍ଵ ଦେବତାଙ୍କ, ଯଦେବତାଙ୍କୁ
ନ ପୂଜ୍ୟନେ ସର୍ବାସ୍ତ୍ରା ଫଳାଙ୍କ କ୍ରିୟା ।' ଯେଉଁ ବୃଦ୍ଧରେ

କୁହାୟାଇଛି । ନାରୀ ଜୀବନଟିକି ଏଥେ କୌଣସି ନାରୀଟି
ସମାଜ ସେବାକୁ ପ୍ରଗାର ପ୍ରସାର ଚାହୁଁ ନଥିଲେ ଏବଂ
ସଂଯୋଗ ବଶତି ମହାପ୍ରଭୁ ଶ୍ରୀକରଣାଥ ହାତଙ୍କଷି ଥିଲେ
ମୋ ଜୀବନ ସାଥୁ ଉଦୟ କୁମାର ଦାସଙ୍କ ସହିତ । ଯିଏ କି
ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ସମାଜ ସେବା ପାଇଁ ବଡ଼ ପ୍ରେରଣାର ଉପରେ
ଶାସ୍ତ୍ରରେ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ସପ୍ତ ସଦଗୁଣର ଅଧିକାରିଣୀ ବୋଲି
କୁହାଯାଇଛି । ସତ୍ୟ, ପ୍ରେମ, ଧର୍ମ, ଶାନ୍ତି, ସହନ, ଆନନ୍ଦ
ଓ ସ୍ଵାନୁଭୂତି । ସେ ଘରର ସ୍ତ୍ରୀ, ଯେ କି ଘରର ସୁନାମର
ଆଧାର । ସେହିପରି ରାଜ୍ୟ ଦେଶ, ଏପରିକି ବିଶ୍ଵର ମର୍ଯ୍ୟାଦା
ରକ୍ଷାରେ ନାରୀମାନଙ୍କର ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ରହିଛି । ଘର ଉଚିତରେ
ନାରୀକୁ ଗୃହଲକ୍ଷ୍ମୀର ଉଚ୍ଚ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଦିଆଯାଇଛି । ପଢ଼ି
ଅସୁବିଧାର ସୁଖଶାନ ହେବା ବେଳେ ପଢ଼ି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ
ତାଙ୍କ ଦୁଃଖରେ ଭାଗୀ ହୁଏ ଏବଂ ପଢ଼ି ତଥା ପରିବାରର
କଲ୍ୟାଣ ପାଇଁ ଯେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଯେ
କୌଣସି ଦୁର୍ବଳ । ତୋଗିବାକୁ ଏପରିକି ନିଜର ଜୀବନ
ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥାଏ । ଘରଣା ହିଁ ଘରର ସୁନାମ
ପଛରେ ଥାଏ । ନାରୀ ତ୍ୟାଗସ୍ଵରୂପିଣୀ ଥାଏ । ପୁରୁଷ ତ୍ୟାଗ
କରୁଥିଲେ ବି ସେଥିରେ ସ୍ଵାର୍ଥଭାବନା ଥାଏ, କିନ୍ତୁ ନାରୀର
ତ୍ୟାଗ ପୁରାପୁରି ନିଷ୍ପାର୍ଥପର । ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ଆମର
ନାରୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗର୍ବ କରିବା ଉଚିତ । ବ୍ରହ୍ମବୈବର୍ତ୍ତ
ପୁରାଣରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି- ‘ଜଗତ ମାତା ଚ ପ୍ରକୃତିଃ ପୁରୁଷଃ
ଜଗତ ପିତା । ଗରିଯସା ଜଗତଃ ମାତା, ମାତା ଶତରୂପଃ
ପିତା ॥’ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଗତର ଜନ୍ମଦାତ୍ରୀ ହେଉଛନ୍ତି ମାତା ।
ଜଗତର ପାଳନ ବା ରକ୍ଷାକର୍ତ୍ତା ହେଉଛନ୍ତି ପୁରୁଷ । ସୁତରା
ଜନ୍ମଦାତ୍ରୀ ବା ଜଗତର ମାତା, ପିତାଙ୍କ ଠାରୁ ଶହେରୁଣ
ଅଧିକ ଶ୍ରେସ୍ତ । ନାରୀଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସର୍ବଦା ଆଗରେ । ନାରୀକୁ
ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରୀ ଦିଆଯାଇଛି । ଆଦି ମହାଯସା ମହିଳାମାନେ

